

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра економічної теорії та права

Остапенко О.Г., старший викладач

КОНСПЕКТ ЛЕКЦІЙ

з дисципліни «Підприємницьке право»

для студентів спеціальності 6.050200 «Менеджмент організацій»

***ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ
ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ***

ЗМІСТ

1. Загальна характеристика суб'єктів господарювання. Поняття організаційно-правової форми.
2. Підприємницька діяльність без утворення юридичної особи.
3. Підприємницька діяльність юридичних осіб.
4. Правовий статус підприємства.
5. Правовий статус об'єднань підприємств.
6. Правовий статус господарських товариств.

1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ. ПОНЯТТЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОЇ ФОРМИ.

Суб'єктами господарського права виступають носії відповідних суб'єктивних прав та юридичних обов'язків, які можуть самостійно і від свого імені вступати в господарські правовідносини. Згідно ст. 42 Конституції України кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом. Однак підприємницька діяльність депутатів, посадових і службових осіб державної влади та органів місцевого самоврядування обмежується законом. Загальне правило встановлює рівність кожного на заняття підприємництвом, а спеціальне – окремі категорії громадян України цим правом не користуються до того моменту поки на них поширюється спеціальний правовий статус. Лише залишення такого статусу відкриває можливість для виникнення підприємницької правоздатності.

Таким чином, Основний Закон надаючи праву на заняття підприємництвом конституційний ранг, тим самим і визначився у підприємницькій правоздатності – здатності мати підприємницькі суб'єктивні права та юридичні обов'язки. Цивільна правоздатність, на базі якої виникає підприємницька правоздатність, визначається за всіма людьми в незалежно від раси, кольору шкіри, політичних, релігійних переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками (ч. 2 ст. 24 Конституції України).

Для того щоб особа могла займатись підприємництвом необхідно мати в повному обсязі право- та дієздатність, що передумовлено необхідністю учинення юридичного значимих дій та можливістю нести відповідальність у передбачених законом чи договором випадках. Відомо, що цивільна правоздатність виникає в момент народження та припиняється смертю людини, може у випадках та порядку передбачених законом бути обмежена. Цивільна ж правосуб'єктність юридичних осіб виникає одночасно і пов'язується із її реєстрацією (точніше з моментом отримання свідоцтва про державну реєстрацію), а припинення із ліквідацією –

підписанням передаточного (ліквідаційного) балансу. Однак стосовно підприємництва є цілий ряд специфічних моментів. Вони пов'язані з віком здійснювання юридично-значимих дій, їх змістом, вирішенням питань

Правоздатність будь-якого суб'єкта права може бути *загальною* та *спеціальною*. Якщо загальна правоздатність є передумовою для здійснення будь-яких видів діяльності та набуття будь-яких видів не заборонених законом прав, то спеціальна дає можливість здійснювати лише такі види діяльності, які відповідають предмету діяльності даного конкретного суб'єкта. Господарська правосуб'єктність фізичних та юридичних осіб є загальною, оскільки законодавство передбачає право зазначених суб'єктів здійснювати будь-яку не заборонену законом діяльність. В той же час вчені вважають, що господарська правосуб'єктність фізичних та юридичних осіб є спеціальною порівняно з цивільною правосуб'єктністю.

Особа повинна мати в повному обсязі цивільну дієздатність – здатність своїми діями набувати для себе суб'єктивні права та юридичні обов'язки (ст. 30 ЦК України) і як її необхідні складові елементи – угодоздатність (правочиноздатність) та деліктоздатність.

Для досягнення мети підприємницької діяльності необхідно, щоб вона здійснювалась організовано та в межах встановленого законом порядку. Такий порядок обумовлений формами власності, способами розмежування повноважень по управлінню майном суб'єкта підприємництва, метою створення, вимогами законодавства, тощо. Тому організаційно-правову форму підприємницької діяльності розглядають як поняття, яке вказує на особливості правового статусу (становища) власника майна, порядок здійснення ним повноважень по управлінню, визначає дозволені законодавством види діяльності, керівні органи, межі та порядок відповідальності за підприємницькими зобов'язаннями.

Організаційно-правову форму можна визначити як обраний власником юридичний спосіб організації керування (управління) його майном в порядку і на умовах, встановлених законом, що відображає правосуб'єктність, правове положення майна та спеціалізацію суб'єкта, що певним чином обумовлює порядок

створення та припинення суб`єкта, а також положення його засновників чи власників.

В загальному вигляді організаційно-правові форми підприємницької діяльності поділяють на:

- підприємницьку діяльність без утворення юридичної особи
- підприємницьку діяльність юридичної особи.

2. ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ БЕЗ УТВОРЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ.

Суб`єкти підприємницької діяльності – фізичні особи, це громадяни України, іноземні громадяни (піддані), особи без громадянства, особи, що мають подвійне громадянство(біпатриди) та біженці.

Стаття 50 Цивільного кодексу встановлює, що право на заняття підприємницькою діяльністю надається лише фізичній особі з повною цивільною дієздатністю.

Повна цивільна дієздатність фізичної особи набувається з 18 років чи з моменту реєстрації шлюбу до досягнення 18 років. Крім того, у разі досягнення 16 років і наявності бажання займатися підприємницькою діяльністю за наявності письмової згоди батьків (усиновителів), піклувальника або органу опіки та піклування, особі може бути надана повна цивільна дієздатність і вона може бути зареєстрована як підприємець. Відповідно, підприємницька право- та дієздатність набувається нею з моменту державної реєстрації.

Норми Цивільного кодексу, присвячені статусу фізичної особи-підприємця, встановлюють необхідність державної реєстрації суб`єкта, а також зазначає, що коли фізична особа розпочала підприємництво без державної реєстрації, уклавши відповідні договори, вона не має права реалізувати її як підприємець у зв'язку з тим, що вона не легалізована навіть у разі порушення процедури реєстрації чи

відмови у неї. По укладеним договорам така особа несе повну відповідальність в межах загальної правосуб`єктності. Організація підприємництва без створення юридичної особи є найбільш простим способом управління майном, необхідним для здійснення такої діяльності. Це проявляється у автономності діяльності фізичної особи-підприємця.

Переваги організаційно-правової форми:

а) можливість реєстрації не тільки за постійним, але і за переважним та тимчасовим місцем проживання(менший реєстраційний збір);

б) можливість поєднання такої діяльності з іншими незабороненими законодавством видами діяльності;

в) самостійне прийняття рішень щодо управління майном, виділеним для зайняття підприємницькою діяльністю;

г) відсутність імперативних вимог, тобто обов'язкових вимог держави щодо формування майнових фондів;

д) можливість легкого вилучення прибутку;

е) спрощений перелік необхідної документації та порядок її ведення, зокрема спрощений порядок бухгалтерського обліку та звітності, в тому числі податкової;

є) можливість тимчасового призупинення обраної діяльності та наступне її поновлення у вигідний для себе час;

ж) спрощений, порівняно з юридичними особами, порядок ліквідації суб'єкта;

з) мінімальний розмір витрат при отриманні спеціальних дозволів;

і) легкість пристосування до тенденцій ринку;

й) відсутність жорсткої залежності від механізму ціноутворення, характерних для комерційних структур.

Недоліки організаційно-правової форми без створення юридичної особи:

а) законодавче обмеження щодо предмету діяльності;

б) обмеження, обумовлені нездатністю громадянина здійснювати максимально широкий спектр бажаних видів діяльності, наявністю професійних, освітніх та матеріальних можливостей підприємця;

в) обов'язок особи відповідати за підприємницькими зобов'язаннями всім своїм майном.

3. ПІДПРИЄМНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ.

Юридична особа – це організація, яка має відокремлене майно, від свого імені набуває права та обов'язки, зареєстрована у встановленому порядку, може бути позивачем чи відповідачем в суді.

Юридична особа має певні індивідуальні ознаки:

- а) найменування;
- б) місце знаходження;
- в) печатки і штампи;
- г) розрахунковий рахунок;
- д) засновницькі документи;
- е) фірмові найменування, знаки для товарів і послуг, тощо.

Цивільний кодекс поділяє юридичних осіб на юридичних осіб публічного права(створюються розпорядчим актом органу державної влади, органу влади АРК чи органів місцевого самоврядування) та юридичних осіб приватного права. Крім того встановлюється поділ юридичних осіб, в залежності від організаційної форми , на товариства та установи, причому товариства поділяються на підприємства(господарські товариства та виробничі кооперативи) та непідприємницькі.

4. ПРАВОВИЙ СТАТУС ПІДПРИЄМСТВА.

Підприємство – самостійний суб'єкт господарювання, створений компетентним органом державної влади або органом місцевого самоврядування, або іншими суб'єктами для задоволення суспільних та особистих потреб шляхом систематичного здійснення виробничої, науково-дослідної, торгівельної та іншої господарської діяльності (ст. 62 ГК).

Підприємства можуть створюватись для здійснення підприємницької та господарської некомерційної діяльності. Як правило, підприємство є статутним суб'єктом. Воно не може мати в своєму складі юридичних осіб.

Класифікація підприємств:

1) в залежності від форми власності:

а) приватне підприємство (діє на основі приватної власності громадян чи суб'єктів господарювання (юридичної особи));

б) підприємство, що діє на основі колективної власності (корпоративне або унітарне підприємство, яке діє на основі колективної власності засновника (засновників));

в) комунальне підприємство (діє на основі комунальної власності територіальної громади);

г) державне підприємство (діє на основі державної власності);

д) підприємство, засноване на змішаній формі власності (на базі об'єднання майна різних форм власності);

- підприємство з іноземними інвестиціями;

- іноземне підприємство (у статутному фонді іноземні інвестиції становлять 100%);

2) в залежності від способу утворення (заснування) та формування статутного фонду:

а) унітарні-створюються одним засновником, який виділяє необхідне для того майно, формує відповідно до закону статутний фонд, не поділений на частки

(паї), затверджує статут, розподіляє доходи безпосередньо або через керівника, який ним призначається, керує підприємством і формує трудовий колектив на засадах трудового найму, вирішує питання реорганізації та ліквідації підприємства. До унітарних підприємств відносять:

- державні;
- комунальні;
- підприємства, засновані на власності об'єднань громадян, релігійної організації;
- підприємства, засновані на приватній власності засновника.

б) корпоративні – утворюються двома або більше засновниками за їх спільним рішенням (договором), діє на основі об'єднання майна та (або) підприємницької або трудової діяльності засновників (учасників), їх спільного управління справами на основі корпоративних прав, в тому числі через створені ними органи, участі засновників (учасників) у розподілі доходів та ризиків підприємства. До корпоративних підприємств відносять:

- кооперативні підприємства;
- підприємства у формі господарського товариства;
- інші підприємства, в тому числі засновані на приватній власності двох або більше осіб.

3) В залежності від кількості працюючих та обсягу валового доходу від реалізації продукції за рік:

а) малі (не більше 50 осіб працюючих, обсяг доходу не більше 500 тис. євро);

б) великі (чисельність працюючих більше 1000 осіб, обсяг валового доходу більше 5 млн. євро);

в) середні (усі інші).

Підприємство може створювати філії (виконують частину функцій підприємства), представництва (виконують представницькі функції підприємства), відділення та інші відокремлені підрозділи; вони не є юридичними особами і діють на підставі положення про них затвердженого підприємством.

Державні підприємства – створюються органами державної влади в розпорядчому порядку. Майно такого підприємства знаходиться у державній власності та закріплюється за ним на праві господарського відання чи оперативного управління.

Державні комерційні підприємства діють на підставі статуту на принципах підприємництва і несуть відповідальність за наслідками своєї діяльності всім належним йому на праві господарського відання майном.

Казенні підприємства створюються за рішенням Кабінету Міністрів України в галузях народного господарювання, в яких:

- законом дозволено здійснення господарської діяльності лише державним підприємствам;
- основним (понад 50%) споживачем продукції (робіт, послуг) виступає держава;
- за умовами господарювання не можлива вільна конкуренція товаровиробників чи споживачів;
- переважаючим (понад 50%) є виробництво суспільно необхідної продукції (робіт, послуг), яке за своїми умовами і характером потреб, що ним задовольняються, не може бути рентабельним;
- приватизація майнових комплексів державних підприємств заборонено законом.

Майно належить їм на праві оперативного управління.

Комунальні унітарні підприємства – утворюються в розпорядчому порядку компетентним органом місцевого самоврядування. Майно такого підприємства закріплюється за ним на праві повного господарського відання (комунальні комерційні підприємства) або на праві оперативного управління (комунальні некомерційні підприємства).

Підприємства колективної власності (гл. 10 ГК) – це корпоративне або унітарне підприємство, що діє на основі колективної власності засновника (засновників). ГК передбачає наступні види підприємств колективної власності:

- **Виробничий кооператив** – це добровільне об'єднання громадян, на засадах членства з метою спільної виробничої або іншої господарської діяльності, що базується на їх особистій трудовій участі та об'єднанні майнових пайових внесків. Учасі в управлінні підприємством та розподілі доходу між членами відповідно до їх участі у його діяльності.

- **Споживче товариство** – це самоврядне організація громадян, які на основі добровільності членства, майнової участі та взаємодопомоги, об'єднуються для спільної господарської діяльності з метою колективно організованого забезпечення своїх економічних та соціальних інтересів. Споживче товариство та їх спілки можуть створювати підприємство споживчої кооперації.

- **Підприємство об'єднань громадян, релігійної організації** – це унітарне підприємство, засноване на власності об'єднання громадян (громадської організації, політичної партії), або власності релігійної організації для здійснення господарської діяльності з метою виконання їх статутних завдань.

Приватне підприємство діє на підставі приватної власності юридичних осіб одного або кількох громадян, іноземців, осіб без громадянства та його (їх) праці чи з використанням найманої праці.

Фермерське господарство – є формою підприємництва громадян з метою виробництва, переробки та реалізації товарів сільськогосподарської продукції.

Орендне підприємство – це підприємство, створене на основі оренди цілісного майнового комплексу існуючого державного або комунального підприємства чи майнового комплексу, виробничого структурного підрозділу (структурної одиниці) цього підприємства з метою здійснення підприємницької діяльності.

5. ПРАВОВИЙ СТАТУС ОБ'ЄДНАНЬ ПІДПРИЄМСТВ.

Об'єднанням підприємств (ст. 117 ГК) є господарська організація, утворена у складі двох або більше підприємств з метою координації їх виробничої, наукової та іншої діяльності для вирішення спільних економічних та соціальних завдань.

Види об'єднань підприємств:

1) в залежності від порядку заснування:

а) господарське об'єднання – об'єднання підприємств, утворені за їх ініціативою, не залежно від їх виду, які на добровільних засадах об'єднують свою господарську діяльність.

б) державні чи комунальні господарські об'єднання – об'єднання підприємств, утворені державними (комунальними) підприємствами за рішенням Кабінету Міністрів України, міністерств або рішенням компетентних органів місцевого самоврядування (як правило у формі корпорацій або концернів незалежно від назви об'єднання);

2) за організаційно-правовою формою:

а) **асоціація** – це договірне об'єднання, створене з метою постійної координації господарської діяльності підприємств, що об'єдналися шляхом централізації однієї або кількох виробничих та управлінських функцій, розвитку спеціалізації та кооперації виробництва, організації спільних виробництв на основі об'єднання учасниками фінансових та матеріальних ресурсів для задоволення переважно господарських потреб учасників асоціації. Асоціація не може втручатися в діяльність підприємств – учасників;

б) **корпорація** – це договірне об'єднання, створене на основі поєднання виробничих, наукових і комерційних інтересів підприємств, що об'єдналися, з делегуванням окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників органам управління корпорації;

в) **консорціум** – це тимчасове статутне об'єднання підприємств для досягнення його учасниками певної спільної господарської мети (реалізації цільових програм, науково-технічних, будівельних проектів тощо);

г) **концерн** – це статутне об'єднання підприємств, а також інших організацій, на основі їх фінансової залежності від одного або групи учасників об'єднання, з централізацією функцій науково-технічного і виробничого розвитку, інвестиційної, фінансової, зовнішньоекономічної та іншої діяльності.

3) **промислово-фінансова група** (Закон “Про ПФГ” 1995р.) є об'єднанням, яке створюється за рішенням Кабінету Міністрів України на певний строк з метою реалізації державних програм розвитку пріоритетних галузей виробництва і структурної перебудови економіки України, включаючи програми згідно з міжнародними договорами України, а також з метою виробництва кінцевої продукції.

У складі ПФГ визначається головне підприємство, яке має виключне право діяти від імені групи як учасника господарських відносин.

ПФГ не підлягає державній реєстрації як суб'єкт господарювання і не є юридичною особою; діє на підставі Генеральної угоди;

4) **асоційовані підприємства (господарські організації)** – група суб'єктів господарювання – юридичних осіб, пов'язаних між собою відносинами економічної та (або) організаційної залежності у формі участі в статутному фонді та (або) в управлінні. Залежність між асоційованими підприємствами може бути простою або вирішальною (ч. 1 ст. 126 ГК);

5) **холдингова компанія** – це відкрите акціонерне товариство, яке володіє, користується, а також розпоряджається холдинговими корпоративними пакетами акцій (часток, паїв) двох або більше корпоративних підприємств (крім пакетів акцій, що перебувають у державній власності (ч. 5 ст. 126 ГК та ст. 1 ЗУ “Про холдингові компанії в Україні” від 15.03.2006 р.).

6. ПРАВОВИЙ СТАТУС ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ.

Статус господарських товариств сьогодні регулюється главою 8 Цивільного кодексу “Підприємницькі товариства” (параграф 1 підрозділу 2 розділу II книги I), главою 9 Господарського кодексу “Господарські товариства” та Законом “Про господарські товариства” від 19 вересня 1991 року.

Господарськими товариствами визнаються підприємства або інші суб’єкти господарювання, створені юридичними особами та (або) громадянами шляхом об’єднання їх майна і участі в підприємницькій діяльності товариства з метою одержання прибутку (ч. 1 ст. 79 ГК).

Господарські товариства, крім повного та командитного, можуть створюватися однією особою. Установчі документи господарського товариства повинні містити відомості про вид товариства, предмет і цілі його діяльності, склад засновників і учасників, склад і компетенцію органів товариства, порядок прийняття ними рішень та інші відомості.

Види господарських товариств:

а) акціонерні (АТ)	діють на
б) товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ)	підставі статуту(за законом
в) товариства з додатковою відповідальністю (ТДВ)	“Про господарські товариства” – статуту та засновницького договору)
г) повні товариства	діють на підставі
д) командитні товариства	засновницького договору

а) АТ – господарське товариство, яке має статутний фонд, поділений на певну кількість акцій однакової номінальної вартості і несе відповідальність за зобов’язаннями тільки майном товариства, а акціонери несуть ризик збитків, пов’язаних з діяльністю товариства, в межах вартості належних їм акцій (ч. 2 ст. 80 ГК).

відкриті	закриті
1. акції розподіляються шляхом відкритої підписки та купівлі-продажу на біржах	1. акції розподіляються між засновниками або серед заздалегідь встановленого кола осіб, і не можуть вільно розповсюджуватися
2. акціонери можуть відчужувати належні їм акції без згоди інших акціонерів та товариства	2. акціонери мають переважне право на придбання акцій, що продаються іншими акціонерами товариства
3. на момент реєстрації акціонер повинен внести 30% номінальної вартості акцій	3. необхідно внести 50% номінальної вартості акцій

Закон встановлює мінімальний розмір статутного фонду АТ – 1250 мінімальних заробітних плат.

Органи управління АТ:

1) вищий орган – загальні збори акціонерів (ст. 41 Закону “Про господарські товариства”, ст. 159 ЦК);

2) виконавчий орган – правління (ст. 47 Закону, ст. 161 ЦК);

3) контролюючі органи:

а) рада акціонерів(спостережна рада) – представляє інтереси акціонерів між проведенням зборів та контролює діяльність правління (ст. 46 Закону, ст. 160 ЦК);

б) ревізійна комісія, здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю правління, членами є акціонери (ст. 49 Закону). ЦК передбачає можливість здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю шляхом проведення аудиторських перевірок.

б) ТОВ – господарське товариство, що має статутний фонд поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами і несе відповідальність за своїми зобов’язаннями тільки своїм майном. Учасники товариства, які повністю сплатили свої внески, несуть ризик збитків, пов’язаних з діяльністю товариства, в межах своїх внесків (ч.3 ст. 80 ГК).

Мінімальний розмір статутного фонду ТОВ – 100 мінімальних заробітних плат. Учасники можуть передавати частку один одному і третій особі (за згодою інших учасників). На момент реєстрації кожен учасник повинен внести не менше 30% долі.

Органи управління ТОВ:

- збори учасників (ст. 59 Закону, ст. 145 ЦК);
- виконавчий орган – дирекція (колегіальний орган) або директор(одноособовий) (ст. 62 Закону, ст. 145 ЦК);
- ревізійна комісія – контролюючий орган (ст. 63 Закону).

в) ТДВ – господарське товариство, статутний фонд якого поділений на частки визначених установчими документами розмірів, яке несе відповідальність за своїми зобов'язаннями власним майном, а у разі його недостатності учасники товариства несуть додаткову (субсидіарну) відповідальність у визначеному установчими документами однаково кратному розмірі до вкладу кожного з учасників.

Всі інші положення щодо статусу ТДВ аналогічні положенням щодо статусу ТОВ.

г) Повне товариство – господарське товариство, всі учасники якого відповідно до укладеного між ними договору здійснюють підприємницьку діяльність від імені товариства і несуть додаткову солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства всім своїм майном (ч. 3 ст. 80 ГК).

Повне товариство здійснює свою діяльність на основі установчого (засновницького) договору.

Ведення справ повного товариства здійснюється за загальною згодою всіх учасників, всіма учасниками або одним чи декількома з них. В останньому випадку обсяг повноважень учасників визначається дорученням, яке підписується рештою учасників. Учасники товариства не вправі від свого імені та в своїх інтересах здійснювати угоди однорідні з цілями діяльності товариства, а також брати участь у будь-яких товариствах(крім акціонерного), які мають однорідну з повним товариством мету діяльності.

д) командитне товариство – господарське товариство, в якому один або декілька учасників (повні учасники) здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть за його зобов'язаннями додаткову солідарну відповідальність всім своїм майном, на яке за законом може бути звернено стягнення, а решта учасників беруть участь в діяльності товариства лише своїми вкладками (вкладники) (ч. 6 ст. 80 ГК).

Управління справами здійснюють учасники з повною відповідальністю. На момент реєстрації командитного товариства кожен вкладник повинен внести не менше 25% свого внеску. Сукупний розмір часток вкладників не повинен перевищувати 50% майна товариства, зазначеного в засновницькому договорі.

Учасники повного товариства та повні учасники командитного товариства – завжди лише особи, які зареєстровані як суб'єкти підприємництва.

Питання для самоконтролю:

- 1. Дайте визначення суб'єктів господарювання та зазначте їх види (за діючим Господарським кодексом).*
- 2. Що таке організаційно-правова форма?*
- 3. Визначте переваги та недоліки такої організаційно-правової форми підприємництва як фізична особа – суб'єкт підприємницької діяльності.*
- 4. Розкрийте сутність, ознаки та індивідуалізуючі риси юридичної особи (за Цивільним та Господарським кодексами України).*
- 5. Охарактеризуйте правовий статус підприємств в Україні.*
- 6. Визначте види підприємств в Україні.*
- 7. Дайте характеристику правового статусу об'єднань підприємств в Україні.*
- 8. Визначте специфіку промислово-фінансової групи.*
- 9. Охарактеризуйте правовий статус господарських товариств в Україні.*
- 10. Визначте поняття, види та специфічні риси акціонерних товариств.*
- 11. Зробіть порівняльний аналіз правового статусу товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю*
- 12. Охарактеризуйте правовий статус повних та командитних товариств.*